

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.434 van 29 juni 1999
in de zaak A. 82.711/XII-1887.**

In zake : Lutgart DE VOCHT,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. ROBBROECKX,
kantoor houdende te ANTWERPEN-WILRIJK,
Laarstraat 16 C, bus 11

tegen :

de gemeente DUFFEL.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Lutgart DE VOCHT op 1 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 oktober 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel tot indienstneming voor de gemeentelijke vrijwillige brandweerdienst van zeven stagiairs-brandweerlieden;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 juni 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
Ph. VANDE CASTEELE, die loco advocaten J. ROBBROECKX en
H. SCHILTZ verschijnt voor verzoekster, en van advocaat
C. DAERDEN, die loco advocaten J. VAN GOETHEM en
W. RAUWS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 2 maart 1998 besluit het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel, onder
verwijzing naar een klacht van verzoekster die niet
geslaagd was verklaard in de fysische proeven voor de
indienstneming van brandweermannen-vrijwilligers, de
aanstelling van acht stagiairs-brandweermannen in te
trekken en de wervingsprocedure te herbeginnen.

Verzoekster schrijft zich opnieuw in voor
deelname aan de proeven.

1.2. Verzoekster slaagt opnieuw niet in de
fysische proeven. Het verslag van de examenjury, waarvan
het college van burgemeester en schepenen op 3 augustus
1998 kennis neemt, vermeldt te haren opzichte :

"De Vocht Lutgart heeft aan 6 proeven voldaan.

Op de 600 meter proef presteert ze 1 seconde teveel, nl. 2 minuten 46 second en. Norm : 2 minuten 45 seconden.
Touwklommen : Ze bereikte de 4 meter bij haar tweede poging maar deed er 45 seconden over. Norm : 15 seconden.
Lengtesprong : 1 meter 63 centimeter. Norm : 2 meter.
Buiging van de armen : Ze slaagde geen enkele maal in de uitvoering. Norm : 4 maal."

Zeven andere kandidaten slagen wel. Zij worden bij besluit van 5 oktober 1998 voor de duur van één jaar in dienst genomen als stagiair-brandweerman-vrijwilliger. Dat besluit vormt het voorwerp van de onderhavige vordering.

1.3. Bij brief van 15 oktober 1998 delen de burgemeester en de secretaris van de gemeente Duffel aan verzoekster mede dat zij niet geslaagd is voor de fysische proeven. Er wordt geen melding gemaakt van een beroepsmogelijkheid.

1.4. Met een brief van 14 december 1998 dient verzoekster bezwaar in bij de gouverneur van de provincie Antwerpen tegen het besluit van 5 oktober 1998 tot aanstelling van zeven stagiairs en tegen de verwerping van haar kandidatuur.

Met een brief van 16 februari 1999 antwoordt de gouverneur op verzoeksters bezwaren.

2. Overwegende dat de verwerende partij twee ontvankelijkheidsexcepties aanvoert; dat evenwel het onderzoek van die excepties zich slechts opdringt indien de grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster het moeilijk te herstellen ernstig nadeel situeert op volgende vier vlakken: (1) De aanwervingsvoorwaarden stellen de leeftijdsgrens vast op 35 jaar; zij wordt dit jaar 34 jaar en er kan aangenomen worden dat er geen nieuwe selectieproef georganiseerd zal worden vooraleer zij 35 jaar wordt zodat het, bij handhaving van het bestreden besluit, voor haar onmogelijk is om nog vrijwillig brandweerman te kunnen worden; (2) de stagiairs die nu in dienst treden zullen eerder dan zijzelf kunnen deelnemen aan bevorderingsexamens en zij kunnen dus een voor haar onoverbrugbare loopbaanvoorsprong opbouwen; (3) zij is pas gehuwd, wil nu haar kinderwens vervullen maar wordt genoodzaakt daarvan af te zien omdat zij zich bovenmatig moet inspannen om het vereiste sportief niveau te bereiken en omdat het onwaarschijnlijk is dat zij dat niveau na een zwangerschap nog zal kunnen bereiken; (4) zij lijdt "zware morele schade" door haar niet-aanstelling; zij is de eerste vrouwelijke kandidaat die aan de proeven deelneemt en was op de loopproef, waarin zij de vorige keer wel slaagde, nu slechts één seconde buiten de tijd; zij werkt in een huisartsenpraktijk in Duffel en moet "dagelijks vijandige reacties verwerken" omdat zij verantwoordelijk wordt gesteld "voor de problemen rond de aanstelling van brandweermannen";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat de leeftijdsgrens in de aanwervingsvoorwaarden "inmiddels strijdig geworden (is) met de openbare

orderegel vervat in de wet van 12/2/1998 houdende bepalingen ter bevordering van de tewerkstelling" en dat in elk geval de vrees dat er geen nieuwe selectieproeven zullen georganiseerd worden "feitelijk onjuist (is)" omdat er nu reeds drie betrekking van brandweerman vacant zijn; dat zij de leeftijdsstructuur van het korps niet oud acht en erop wijst dat een bevordering tot korporaal afhankelijk is van het bezit van een brevet van korporaal, een brevet dat verzoekster nog moet behalen; dat zij stelt dat verzoekster haar kinderwens niet bewijst, dat het niet duidelijk is waarom die kinderwens tot de leeftijd van 34 jaar is uitgesteld en waarom die nu plots wel vervuld moet worden en dat een brandweerman na zijn indiensttreding toch ook een goede fysieke conditie moet behouden; dat zij tenslotte de opmerkingen van verzoeker i.v.m. de loopproef niet relevant acht en de verwijzing naar vijandige reacties een zuivere bewering;

3.3.1. Overwegende dat de artikelen 3 en 4 van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling (B.S. 19 februari 1998) luiden als volgt :

Artikel 3 :

"§ 1. Het is verboden bij werving van personeel een maximumleeftijdsgrens vast te stellen vanaf wanneer een sollicitant zijn kandidatuur niet meer mag stellen.

§ 2. Het is verboden om bij selectie van personeel een maximumleeftijdsgrens te hanteren vanaf wanneer een sollicitant niet meer in aanmerking komt voor de indienstneming.

§ 3. Zowel de uitdrukkelijke als de impliciete verwijzing naar een leeftijdsgrens, bedoeld bij §§ 1 en 2, valt onder dit verbod."

Artikel 4 :

"§ 1. Het in artikel 3 bedoelde verbod is niet van toepassing wanneer voor de aanwerving van personeel een maximumleeftijdsgrens wordt opgelegd door een wettelijke bepaling.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overleg besluit, de gevallen bepalen waarin melding kan worden gemaakt van de leeftijd in de toegangsvoorwaarden van een betrekking of een beroepsactiviteit waarvoor de leeftijd een doorslaggevende voorwaarde vormt wegens de aard of de uitvoeringsvoorwaarden ervan."

Overwegende dat geen wet een maximumleeftijdsgrens instelt voor de indiensttreding als brandweerman-vrijwilliger; dat de Koning overeenkomstig artikel 4, § 2, ook niet vastgesteld heeft dat voor de categorie van brandweerman-vrijwilliger een maximumleeftijdsgrens toegelaten kan worden;

Overwegende derhalve dat de leeftijdsgrens van 35 jaar waarover verzoekster zich beklaagt en die vermeld is in artikel 10, derde lid, 4° van het grondreglement van het gemeentelijk vrijwillig brandweerkorps van Duffel, als strijdig met de wet van 13 februari 1998 buiten toepassing moet blijven, hetgeen de verwerende partij trouwens zelf toegeeft; dat verzoekster in de toekomst van die bepaling dan ook geen hinder zal moeten ondervinden;

3.3.2. Overwegende dat, indien de met de bestreden beslissing tot de stage toegelaten personen inderdaad een door verzoekster niet meer in te halen anciënniteit kunnen opbouwen, zulks nog niet betekent dat zij automatisch ook een betere loopbaan kunnen uitbouwen omdat ook zij, en dan nog vooraleer verzoekster daarvoor de mogelijkheid krijgt, moeten slagen in de bevorderingsexamens; dat in die zin het nadeel toekomstig en zelfs hypothetisch is, terwijl verzoekster, indien zij in de toekomst zou vaststellen dat beneficianten van het

bestreden besluit een voordeel halen uit een examen waaraan verzoekster niet kan deelnemen omdat zij ten onrechte niet geslaagd is in het aanwervingsexamen, te gepasten tijde de vernietiging kan vorderen van de desbetreffende beslissingen; dat, wat meer is, verzoekster hier een nadeel aanvoert dat vooronderstelt dat ook zij in de voorwaarden verkeert om benoemd te worden terwijl, indien de Raad van State zou moeten vaststellen dat zij -door de verwerping van de middelen gericht tegen de ten haren opzichte genomen beslissing van de examencommissie- terecht niet geslaagd is verklaard in het examen, zij zelfs het vereiste belang ontbeert om de aanstelling van anderen te bestrijden; dat met andere woorden het nadeel dat zij beweert te ondergaan door de voortgang in de carrière die haar medekandidaten kunnen maken ondergeschikt is aan het aanvaarden van het nadeel verbonden met het besluit om haar niet-geslaagd te verklaren;

3.3.3. Overwegende dat, indien verzoekster zich gedwongen ziet haar voorgenomen gezinsuitbreiding uit te stellen ten gevolge van het feit dat zij niet geslaagd verklaard is in het examen en dus een fysieke paraatheid moet blijven betrachten, zulks een persoonlijke keuze betreft en dus een nadeel dat niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat het belang van die persoonlijke keuze in dit geval, omdat het bestreden besluit betrekking heeft op een indienstneming in een functie die verzoekster wil uitoefenen naast haar hoofdbetrekking, in alle duidelijkheid naar voren komt;

3.3.4. Overwegende dat het moreel nadeel dat verzoekster zegt te ondergaan, zo dit al bestaat en zo kan aangenomen worden dat het groter is dan het nadeel dat ieder kandidaat voor een examen kan incalculeren,

volledig goedge maakt zal worden door een vernietigings-arrest;

3.4. Overwegende dat verzoekster het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoon t; dat de vordering om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 1900 negenennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. VANDENDRIESSCHE.